

Отже, підприємствам харчової промисловості необхідно активно впроваджувати інновації у всі сфери своєї діяльності, постійно відстежувати сучасні тенденції розвитку ринку, вивчати потреби споживачів, розвивати партнерство та співпрацю, створювати сприятливі умови для інноваційної діяльності, забезпечувати підтримку керівництва та залучати до інновацій професіоналів.

Інноваційні стратегії є важливим фактором розвитку підприємств галузі, що дозволяють підвищити конкурентоспроможність, адаптуватися до змін ринку та задовольняти зростаючі вимоги споживачів. Вони є необхідною умовою успіху підприємств харчової промисловості в сучасних умовах. Для успішного впровадження інновацій необхідна комплексна стратегія, що включає технологічний розвиток, організаційні зміни та маркетингові підходи.

Література:

1. Баришевська І.В., Малишенко Ю.Г., Склева К.В. Інноваційна стратегія підприємства як джерело його конкурентних переваг. *Modern economics*. 2018. № 11. С. 13-18.
2. Мельник Ю.М. Інноваційна стратегія підприємства як джерело його конкурентних переваг. *Економіка харчової промисловості*. 2015. Т. 7. Вип. 4. С. 67-72.
3. Шкуренко О., Чорна Т. Інноваційна стратегія розвитку підприємства в умовах адаптації до сучасних викликів. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Економіка»*. 2023. Вип. 16 (32).

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ

Лефтеров О.І., здобувач вищої освіти,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет, м. Ізмаїл, Україна
Рубан А.К., кандидат педагогічних наук, доцент,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет, м. Ізмаїл, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0427-3551>

Наразі актуальним напрямом організаційного розвитку системи соціального захисту населення і загалом соціальної сфери стає вдосконалення її інформаційно–комунікативної інфраструктури. Наявність інформаційно–аналітичних центрів у рамках різних структур, підрозділів соціальних організацій – це перший крок, наступний – створення міжвідомчої інформаційної системної мережі [3].

Інформаційно—комунікаційні технології (далі — ІКТ) у широкому розумінні визначають як технології, що використовуються для передавання, оброблення та зберігання даних за допомогою електронних засобів. Це може включати електронну пошту, текстові повідомлення SMS, відеочат і он—лайн—соціальні мережі. Він також включає в себе всі різні обчислювальні пристрої (наприклад, портативні комп'ютери та смартфони), які виконують широкий спектр комунікаційних та інформаційних функцій. ІКТ широко поширені в розвинених країнах і вважаються невід'ємною частиною зусиль із розширення соціальної, політичної та економічної участі в країнах, що розвиваються. Наприклад, Організація Об'єднаних Націй визнає, що ІКТ необхідні для надання допомоги світу в досягненні восьми конкретних за термінами цілей зі скорочення масштабів злиднів та інших соціальних і економічних проблем. Всесвітня організація охорони здоров'я також розглядає ІКТ як такі, що сприяють поліпшенню здоров'я в країнах, що розвиваються, трьома способами:

- 1) як спосіб навчання лікарів у країнах, що розвиваються, практичним досягненням;
- 2) як механізм доставки в бідні та віддалені райони;
- 3) для підвищення прозорості та ефективності управління, що має вирішальне значення для надання державних медичних послуг.

Розвиток інформаційної складової системи соціального забезпечення є неминучим процесом і зумовлює необхідність їх використання під час реалізації громадянами прав на соціальне забезпечення, особливої для соціально незахищених груп населення, а також осіб з обмеженими можливостями здоров'я. При цьому слід зазначити, що в цьому питанні далеко не повною мірою реалізовано можливості, надані «третьою промисловою революцією». Це відставання усувається за допомогою державного стимулювання створення, розвитку й активного впровадження різних інформаційних систем [1]. Із розвитком Інтернету широкий спектр ІКТ змінює соціальні відносини, освіту та поширення інформації.

З розвитком ІКТ навіть у найвіддаленіших районах світу з'являються можливості отримати доступ до високоякісних навчальних ресурсів. ІКТ допомагають перетворювати уряди за допомогою перетворення робочої сили, освіти громадян та оптимізації послуг. Незліченні звіти і джерела даних демонструють, що ІКТ скоротили кордони і розширили доступ до інформації та освіти. Хоча ІКТ і

розвиток Інтернету не обходяться без проблем, реальність залишається такою, що і те, і інше продовжуватиме формувати світове співтовариство. Володіння технологічними інструментами є радше вимогою, ніж можливістю для підвищення академічної, ділової та особистої ефективності. Є ресурси, які розповідають про роль технологій у навчальній програмі із соціальної роботи. Національна асоціація соціальних працівників (NASW) та Асоціація Рад із соціальної роботи опублікували набір із десяти стандартів, що стосуються технологій і практики соціальної роботи, який слугує посібником для професії соціального працівника щодо впровадження технологій у свої різні місії.

Незважаючи на цей інтерес до технологій, увага, яку в царині соціальної роботи приділяють ІКТ у дослідженнях, освіті та практиці, не відповідає зусиллям інших національних і міжнародних організацій, які розглядають ІКТ як критично важливі для поліпшення життя знедолених і безправних людей та необхідні для всіх форм громадянської участі. Рада з освіти в галузі соціальної роботи (CSWE) закликає до інтеграції комп'ютерних технологій в освіту в галузі соціальної роботи, але чітких стандартів інтеграції або навчання студентів не існує. Якщо ви розпитаєте інших соціальних працівників, студентів, які вивчають соціальну роботу, і викладачів соціальної роботи, можна легко виявити, що багато хто не знає про стандарти технологій NASW. Огляд навчальних програм курсів соціальної роботи також покаже, що ІКТ, крім спілкування електронною поштою, як правило, відсутні в освітньому середовищі. Отже, студенти, які вивчають соціальну роботу, недостатньо підготовлені до використання ІКТ, які сьогодні є невід'ємною частиною робочої сили і з часом стануть ще більш важливими. У цій статті ми стверджуємо, що ІКТ мають вирішальне значення для просування в галузі соціальної роботи. Зокрема, вони забезпечують ефективні та дієві способи організації людей та ідей, забезпечують ширший доступ до знань та освіти, а також підвищують ефективність і співпрацю в нашій роботі. Таким чином, компетенції в галузі ІКТ і грамотності в галузі ІКТ мають бути необхідними результатами навчання в галузі соціальної роботи та безперервної освіти. Це включає в себе наявність знань і навичок для розуміння і використання ІКТ для досягнення певної мети (тобто компетенцій), на додаток до знання основних концепцій і мови, пов'язаних з ІКТ (тобто грамотності).

Комп'ютерні технології стають дедалі ефективнішими, продуктивнішими та дешевішими. Досягнення в галузі технологій створюють дедалі потужніші обчислювальні пристрої для створення динамічної віртуальної мережі, що дає змогу людям в усьому світі спілкуватися й обмінюватися інформацією один з одним. Зростання і важливість технології та віртуальної мережі підкреслюються двома важливими законами. Перший – Закон Мура, який свідчить, що розвиток технологій інтегральних схем дасть змогу напівпровідниковій промисловості подвоїти кількість компонентів на кожному чипі за 18–24 місяці. По суті, це означає, що швидкість і продуктивність комп'ютера збільшуються вдвічі кожні 1,5–2 роки. Хоча таке зростання не може тривати нескінченно, експоненціальне зростання технологій, реалізоване до теперішнього часу, змінило наше суспільство і залишатиметься динамічною силою в майбутніх поколіннях. Важливо, щоб соціальні працівники розуміли роль, яку технології відіграють у формуванні життя клієнтів і послуг, що надаються. Другий закон, закон Меткалфа, свідчить: цінність мережі збільшується пропорційно квадрату числа людей, підключених до мережі. Ці технології, що швидко розвиваються, і люди, які їх використовують, створюють віртуальні мережі більшого розміру і цінності.

Незважаючи на тривале зростання і розширення технологій, багато позбавлених громадянських прав і осіб, які перебувають у несприятливому становищі, як і раніше, не мають доступу до ІКТ або Інтернету.

Незважаючи на те, що з упевненістю можна констатувати факт позитивної тенденції в переведенні більшості послуг в електронний вигляд, що забезпечує спрощення процедури отримання соціальної підтримки, виключати варіативний процес подання заяв не варто [2]. Під час підготовки соціальних працівників у сфері ІКТ також важливо пам'ятати, що не всі технології призвели до підвищення цінності освіти. ІКТ не призвели до радикальних змін у навчанні та викладанні, яких багато хто очікував. Це підкреслює важливість забезпечення ІКТ-грамотності серед соціальних працівників, тобто здатності отримувати доступ до інформації та оцінювати її за допомогою ІКТ. Це допоможе соціальним працівникам вибрати оптимальні інструменти з широкого спектра варіантів. При наданні клінічних послуг соціальні працівники повинні знати, що клінічні потреби можуть бути (і нині задовольняються) за допомогою таких технологій, як телемедицина і консультації електронною поштою. Як і раніше, необхідні подальші

дослідження, щоб краще зрозуміти ефективність послуг, що надаються через Інтернет. Соціальний працівник, який використовує такі технології, повинен враховувати, як застосовуються правові, етичні та соціальні принципи, на додаток до переваг і недоліків онлайн–медичних. Наразі навчальна програма із соціальної роботи фокусується майже виключно на взаєминах за відсутності обміну, опосередкованого ІКТ, але розвиток технологій у системі охорони здоров'я робить ці питання пріоритетними в освіті із соціальної роботи. Якщо такі проблеми не буде розв'язано, сфера соціальної роботи ризикує втратити конкурентоспроможність у наданні медичних і психосоціальних послуг. До того ж, без належної підготовки соціальні працівники в цій царині практики ризикують надавати послуги низької якості або стикатися з юридичними чи етичними проблемами. В Інтернеті з'явилися і з'являються як клієнти, так і фахівці, яким властивий певний віртуальний фанатизм, індивідуальний підхід, які яскраво виражають особливості їхньої роботи в Інтернеті [1].

У процесі медіалізації відбувається з'єднання інформації різного типу: її конвертація у смисли, переформатування знання з одного рівня на інший, створення у відриві від реальності семіотичних утворень і особливих знакових конструктів, які не мають значення поза медійним і соціокультурним середовищами [3].

У той час як багато ІКТ не змогли реалізувати свій очікуваний потенціал, тривале швидке зростання ІКТ створило умови, в яких соціальні працівники не можуть протистояти технологіям, але повинні зрозуміти, яку роль вони відіграють у повсякденному житті.

Література:

1. Близнюк Т. Цифрові інструменти для онлайн і офлайн навчання. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2021. 64 с.

2. Попова А. Підготовка майбутніх соціальних працівників до використання цифрових технологій у професійній діяльності у межах вивчення освітньої компоненти *«Цифрові технології в соціальній сфері»*. Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. 2022. Вип. 2. С. 344-355.

3. Попова А.С., Мацейко Н. В. Цифрові технології у роботі соціального працівника. *Цифрові технології у професійній діяльності*. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (12-13 травня 2023). Бердянськ: БДПУ. 2023. С. 125-131.